

CURRENTA X.

A. D. 1865.

Nr. præ. 59.

Epistola ab Ordinariatu Tarnoviensi ad Sanctis. Papam Pium IX ex occasione Encyclicæ ac Syllabi directa et Responsum Pontificium.

In nexu cum publicatione *Encyclicæ* de 8. Dec. 1864 et *Syllabi* in *Currenta* hujate XIX a. e. nec non cum Litteris Nostris pastoralibus polon. de 23 April 1865 intuitu prælaudatorum Documentorum ac *Jubilæi*. tenorem Epistolarum supra memoratarum Venerabili Clero communicandum esse censemus, e quibus jam fidem Nostram Catholicam, commiserationem, venerationem, fidelitatem ac gratitudinem erga Patrem Urbis et Orbis... nec non Afflictissimi Patris hujus sensa in filios suos dissitos uberrima cognoscatis. Tenor utriusque est sequens:

I. Epistolæ Ordinariatus Tarnov.

„Sanctissime Pater!“

„Fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania;“ et „scinditur incertum studia in contraria vulgus.“ Nec mirum, in hæc impia studia coivisse eos, qui tribus abhinc sæculis veritati divinæ refragari ausi, e sinu Ecclesiæ ejecti, his temporibus more suo, quidquid sanum, quidquid salutare, quidquid Ecclesia sanctum et pietati conducens tuetur, damnare et proscindere præsumere; nec mirum, fabricatores ephemeridum plerosque perfidiæ hebraicæ assecclas, turpis lucri causa, depravato sæculi sensui famulantes scomata spuere, et mendacia in omne, quod est religionis catholicæ divinum, vibrare: ast mirabile dictu! eos, qui dulces nobiscum capiebant cibos, et in Domo Dei cum consensu nobiscum ambulabant, philosophicis commentis plus justo indulgendo aversa a creatore mente, dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt, repleti omni iniquitate, malitia et avaritia, errantes et in errorem seducentes audere in matrem suam Ecclesiam catholicam sævire; miserabile dictu! et vix humana mente concipi potest, qua ratione fiat, quod et „reges terræ et principes convenerint in unum adversus Christum“ et positi in sublimitate, ut ea, quæ ad ordinem, pacem et tranquillitatem in republica christiana pertinent, defendant, non modo sinistro sensu suo de rebus divinis perturbent mentes, sed et conniveant, imo, quod deterius, machinationibus Ecclesiæ catholicæ iniquis arrideant et adplaudant. O vere deplorandam rerum humanarum conditionem! eo enim eventum est, ut principes tædeat, partem habere cum Deo, tædeatque eos honoris, celsitudinis et sanctitatis coronæ suæ de unctione superna accedentis, præferantque potius ambire, ut evadant ludibria humanæ astutiæ. Quidquid remedii Ecclesia catholica huic morbo sanando adhibeat,